

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Συνεχισθείσης της ανασκαφής παρά τὸ Λιόπεσι, ἐν τῷ κτήματι Καρελλά ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Κάτω Παιανίας, συνετελέσθη ἡ ἀποκάλυψις τῶν ἐρείπων τῆς σπουδαιότητος ἀρχαίας τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος περὶ τῆς ὁποίας ἐγράψαμεν ἤδη πλὴν τῶν ἤδη ὀνομασθέντων δωμάτων, μαγειρείου, ἰστώνων κλπ., ἀπεκαλύφθη καὶ καλῶς διατηρούμενος ληνός, ἐνθα ἐπατώντο αἱ σταφυλαί. Ἀλλὰ πολυτιμότερα εὐρήματα ἐγένοντο ἐντὸς τοῦ ἀρχαίου φρέατος τῆς οἰκίας, ἐνθα εἶχον, ὡς φαίνεται, ἀπορριφθῆ διάφορα ἀξιόλογα γλυπτὰ. Ἐξήχθησαν ἤδη ὀκτώ μικραὶ μαρμαρίνοι Κυβέλαι, ὅν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ εὐρεθῶσι καὶ αἱ ἀποκεκομμένα κεφαλαί, μέρος ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου μὲ παρῶστας παιδὸς παλαιστρίτου, κεφαλὴ γυναικεία ἐξ ἀναγλύφου Φειδιακῆς τέχνης καὶ θυμασία γεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρου, ἀρίστης τέχνης, τῶν ἀμέσως πρὸ τοῦ Φειδίου χρόνων.

Ἀπέθανεν εἰς Παρίσιους ἡ κ. Ντιελεφονά, ἥτις εἶχε συνοδεύσῃ τὸν σύζυγόν της, σοφὸν ἐξερευνητὴν, εἰς Περσίαν, ὅπως κάμῃ ἀνασκαφὰς εἰς Σοῦσα καὶ Νινευή, ἐνδεδυμένη πάντοτε ἀνδρικό. Ἀμφότεροι ἐταξίδευσαν εἰς Χαλδαίαν καὶ ἀνεύρουν τὴν περιήγμον μετώπην τῶν λεόντων τοῦ παλατίου τοῦ Ἀρταξέρξου. Τὸ μουσεῖον τοῦ Δούβρου διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἐπλουτίσθη μὲ ἀνεκτίμητα ἀποκτίγματα.

Ἀπέθανεν ἐν Πετρούπολει ὁ κόμης Ἰωάννης Τολστόν, ἀρχαιολόγος καὶ νομισματολόγος, πρῶτον ἱπουργὸς τῆς Δημ. Ἐκπαιδείσεως.

Ἀπέθανεν εἰς Παρίσιους ὁ διάσημος Αἰγυπτιολόγος Μασπερό, ὁ συνεχίσας τὸ ἔργον τῶν Σαμπολιὼν καὶ Μαριέτ, καθηγητῆς τῆς Αἰγυπτιακῆς φιλολογίας καὶ ἀρχαιολογίας εἰς τὸ Κολλέγιον τῆς Γαλλίας καὶ ἰσὺ βίος γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἐκπνεύσας ἑξαενα, ἐνῶ ἤρχιζεν ἡ συνεδρίασις τῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ Μασπερό, διαδεχθεὶς τὸν Μαριέτ βέην, διηύθυνε τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ σειράν ἐτῶν—δεκαπενταετίαν ὁλόκληρον—εὐτυχήσας νὰ ἐπιτύχῃ θαυμάσια εὐρήματα, ἀργότερα δὲ διηύθυνε καὶ τὸ Μουσεῖον τοῦ Καΐρου. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἔργων του, σχετικῶν μὲ τὴν ἀρχαίαν Αἴγυπτον, ἀξιοσημείωτα εἶνε ἡ «Αἰγυπτιακὴ Ἀρχαιολογία», «Ζωὴ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου καὶ Ἀσσυρίας», ἡ «Ἀγὴ τοῦ πολιτισμοῦ» καὶ ἄλλα.

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα ἐτῶν ὁ Παναγὴς Καλούδης, ἀρχιτεχνίτης τῶν Μουσείων τοῦ Κρότους. Καλλιτεχνικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἰδιοφυΐα, χωρὶς εἰδικὰς σπουδὰς, ἀνεδείχθη ἀπὸ ἀπλῶς ἐργάτης ὁ μοναδικὸς βοηθὸς πάσης ἀρχαιολογικῆς ἐν Ἑλλάδι ἐργασίας. Αἱ συμπληρώσεις τῶν ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων, ἡ μετοφορὰ τῶν, ἡ τοποθέτησις τῶν ὀφείλειο πάντοτε εἰς τὸν Καλούδην. Τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως, οἱ Δελφοὶ καὶ ἄλλα κέντρα ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν πολύτιμον ἐργασίαν του. Ἡ ἀναστήλωσις τοῦ λέοντος τῆς Χαιρωνείας ὀφείλεται εἰς αὐτόν. Εἶχε παρασημοφορηθῆ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς καὶ Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Ἐφημερίδι «Ἐθνικά δίκαια» ὁ Βουλγαρὸς ἀρχαιολόγος Γ. Μπαλάτσεφ ἐδημοσίευσεν σειράν ἄρθρων περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχαιοτή-

των τῆς πόλεως Ἀχρίδος. Ἀναφέρει περὶ 20 Σλαβικῶν καὶ 90 Ἑλληνικῶν ἐκκλ. βιβλίων, (περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐγένετο καὶ ἄλλοτε λόγος) περὶ ἀρχαίου Βυζ. ἐπιταφίου, περὶ πλήρους τοῦ Ἑλλήν. κειμένου τοῦ χρονικοῦ τοῦ Ἰωάννου Σκυλίτση καὶ περὶ εἰκόνων Βυζ. ἐποχῆς, ὧν 22 εἶνε μεγάλης ἀξίας τοῦ 11—14 αἰῶνος.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἰς τὴν σειράν τῶν λογοτεχνικῶν ἐκδόσεων τῆς «**Ἀγκύρας**», προσετέθησαν τρία ὥραϊε μυθιστορήματα: Ὁ «**Πᾶν**» τοῦ Κούνστ Χάμσον, ἀπὸ τ' ἀριστουργήματα τῆς Νορβηγικῆς φιλολογίας κατ' ἐπιτυχὴ μετάφρασιν τοῦ κ. Παύλου Νιρβάνα, ὁ «**Φαρρᾶς τῆς Ἰσλανδίας**» ἀπὸ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἐκ τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Πιερ Λοτί, πλεγμένον περὶ τὴν ἰδιόρρυθμον ζωὴν τῶν Ἀλιέων τῆς ἀπομεμακρυνμένης μεγαλονήσου τοῦ Βορρᾶ, μὲ τὰ ὥραϊα τῶν ἡθῶν καὶ ἔθιμα καὶ τὰ συγκληντικά εἰδιλλύα τῶν—καὶ τὸ πολὺχοτον μυθιστόρημα τῆς νεότητος, «ὁ **Παῦλος καὶ ἡ Βιργινία**» κατὰ νέαν, καλλιτέραν τῶν μέχρι τοῦδε ἔκδοσιν, εἰκονογραφημένον, τὸ τρυφερώτερον βιβλίον τοῦ περασμένου αἰῶνος, τὸ γαλοῦχησαν γενεάς γενεῶν, καταστήσαν δὲ διάσημον τὸν συγγραφέα τοῦ Βερναρδίνον ντὲ Σαὶν Πιέρ.

Εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν σειράν τῆς «**Ἀγκύρας**» περιελήφθη νέος τόμος, ἀναλύνων τὸ πολυσήμαντον παιδαγωγικὸν ἔργον τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ παιδαγωγοῦ **Σπένσερ** κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ι. Στρατηγοπούλου. Θὰ ἐπικολουθήσῃ ἡ ἔκδοσις νέου τεύχους, ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ρουσσώ.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι τὴν λογοτεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς «**Ἀγκύρας**» ἀνέλαβεν ἀγαπητὸς συνάδελφος, ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν δημοσιογραφίας λίαν εὐδοκίμως, δώσας εἰς τὸ θέατρον καὶ τὴν λογοτεχνίαν ὥραϊας φιλολογικὰς μεταφράσεις, γνώστης δὲ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ κ. Ριχάρδος Παρίσης, τοῦ ὁποίου ἡ ἱκανότης καὶ καλαισθησία θὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῆς μεγάλης ἐκδοτικῆς ἐταιρείας, διὰ τῆς καταλλήλου ἐκλογῆς φιλολογικῶν ἔργων.

Ἐξεδόθη εἰς τεῦχος ἡ διᾶλεξις ἡν ἐποιήσατο ὁ ἔγκριτος νευρολόγος κ. **Σιμ. Βλαβιανός**, ἐν τῷ Δικηγ.ρικῷ συλλόγῳ, περὶ νέας ψυχο-φυσιολογικῆς θεωρίας **περὶ τοῦ ἐγκλήματος**. Σύντομον περιλήψιν ἐδώσαμεν ἐπ' εὐκαιρία τῆς διαλέξεως. Ἦδη, διὰ τῆς τεύχος ἐκδόσεως παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν φιλεπιστήμονας νὰ ἐκτιμήσουν τὴν νέαν ἀξίαν προσοχῆς θεωρίαν, καὶ ἐν γένει τὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ ὁμιλητοῦ.

Ἡ «**Φιλόκαλος Πηνελόπη**» διένειμε τὸ ἐτήσιον **Ἡμερολόγιόν της**, χρησιμώτατον διὰ τὸν γυναικεῖον κόσμον.

Πρὸ μηνῶν ἀπέθανεν ὑπηρετῶν εἰς τὸν στρατὸν ὁ **Γεώργιος Γεωργακόπουλος**. Ἐκ τῶν χειρογράφων τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν, ἀπεκαλύφθη ὅτι ἦτο δόκιμος ποιητής. Οὐδέποτε εἶχε δημοσιεύσῃ τι, ἔγραφε δὲ μόνον εἰς τὴν Γαλλικὴν. Τὰ ποιήματα αὐτά, 46 ἐν ὅλῳ σύντομα καὶ ἐκφραστικά, καίτοι προχειρῶς γραφέντα, πλήρη μελαγχολίας καὶ ἐρωτικοῦ αἰσθημῆτος, μετέφρασε ἡ

θιμικά, συνάδελφός του ἐν τῇ ποιήσει, ὁ κ. Ν. Δρακουλίδης καὶ τὰ ἐξέδωκε παραθέσας μετὰ τῆς ἰδικῆς του μεταφράσεως καὶ τὸ Γαλλικὸν κείμενον.

«**Ἐθνικὴ ζωή**». Περιοδικὸν ἐβδομαδιαῖον ἐκδιδόμενον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Α. Μωραΐτου.

«**Τέχνη καὶ Θέατρον**». Ἑβδομαδιαία ἐπιθεώρησις τῆς θεατρικῆς κινήσεως. Διευθύνται Κ. Μιχαηλίδης καὶ Μ. Ροδάς.

Ἐξακολουθοῦν ἀλλεπάλληλοι αἱ δημοσιεύσεις τοῦ «**Καθολικοῦ Κομιτάτου τῆς Γαλλικῆς προπαγάνδας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ**» εἰς τομιῖδια. Ἐξεδόθησαν εἰς τὴν σειρὰν «**Pages actuelles**» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον *La Presse et la Guerre*, ἀναδημοσιεύσεις τῶν σπουδαιότερων πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν ἄρθρων, τῶν δημοσιευθέντων ὑπὸ ἐπιφυνῶν ὡς καὶ εἰδικῶν ἀνδρῶν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων», εἰς τὸν «Φιγαρό» καὶ εἰς τὴν «*Action Francaise*». Ἡ περισυλλογὴ τῶν ἄρθρων αὐτῶν ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἀρχισυντακτῶν τῶν εἰρημένων ἐφημερίδων.

ὑπὸ τὸν τίτλον «**La Vie Heroïque**» ἐξεδόθησαν τρία τεύχη ὁμιλῶν τοῦ κ. **Sertillanges** γενομένων ἐν τῇ Παρισινῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγ. Μαγδαληνῆς, περὶ τῆς Γαλλίδος γυναικός, περὶ τῶν συζύγων καὶ μητέρων καὶ τῶν νεανίδων.

ὑπὸ τῆς κ. **E. Colombel** ἐξεδόθησαν ἐντυπώ-

σεις τῆς, ὡς νοσοκόμου εἰς τὸ Ἀρράς, μετ' εἰκόνων, πολὺ χαρακτηριστικά.

La guerre en Champagne. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Σαλὸν κ. **Tissier** ἐξεδόθη ὀγκώδεις βιβλίον, περιλαμβάνον τὴν ἀφήγησιν τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν δράσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τοῦ Σαλὸν.

Δύο εἰσέτι ἐπιτυχεῖς ἐκδόσεις ἠρτίμισε ἡ ἐκδοτικὴ εἰταιρεία «Τὰ ἔργα». «**Μαρία ἡ Μαγδαληνή**», ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἔργα τοῦ Μαίτερ λιγὴ τὸ ὅποιον παρεστάθη ἄλλοτε ὑπὸ τῆς κ. Κυβέλης κατ' ἄλλην πρόχειρον μεταφράσιν τότε, καὶ ὁ «**Δείπνος μὲ τὰ σκώμματα**», τραγωδία τοῦ νέου Ἰταλοῦ δραματικοῦ Μπενέλλη, ἣτις ἠρτίμισε σειρὰν 400 παραστάσεων εἰς τὸ Ἰταλικὸν θέατρον. Ἀμφότερα μεταφράσθησαν—τὸ δεῖτερον ἐμμέτρως—λίαν ἐπιτυχῶς ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἀπόδοσιν ἀπὸ τῶν κ. **N. Ποριώτη**, τὸν διευθυντὴν τῆς ἐκδοτικῆς εἰταιρείας.

Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμίλος ἐξέδωκεν εἰς κοινὸν τόμον τὴν «**Ἰφιγένειαν ἐν Ταύροις**» τοῦ Γκαίτε, κατὰ μεταφράσιν ἐμμετρον τοῦ κ. **Κ. Χατζοπούλου**. Εἶνε γνωστὴ ἡ λογοτεχνικὴ ἱκανότης τοῦ μεταφραστοῦ, ἰδίως κλασσικῶν ἔργων τῆς παγκοσμίου φιλολογίας. Τὸ ἔργον ἄλλως τε παρεστάθη εἰς τὸ Β. Θέατρον καὶ ἐκρίθη ἔκτοτε ἡ μετάφρασις εὐμενῶς ἀπὸ θεατρικῆς ἀποψιews.

ΛΗΞΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1916—ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΕΞ ΔΡ. 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἐκάστην) Ἐκδίδονται 100,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 400,000
κλήρωσιν) Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 200,000
Ἐκαστον ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη		Δραχμαὶ	Ἐν ὅλῳ
1	ἔξ	80,000	80,000
1	ἔξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	78,000
2000			200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ 28 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) 1916 ἡ δευτέρα τῇ 24 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1916, ἡ τρίτη τῇ 26 Ἰουνίου (9 Ἰουλίου) 1916, ἡ τέταρτη τῆς 25 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1916, ἡ πέμπτη τῇ 27 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) 1916 καὶ ἡ ἕκτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1916 (13 Ἰανουαρίου 1917).

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμᾶτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὅλοκληρον τὸ κέρδος, καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθῃ ἡ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 ο)ο, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοὐλάχιστον, παρέχεται ἔκπτωσις 10 ο)ο, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσις 5 ο)ο.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων**, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ